

บทที่ 4

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามบทบาททางสังคมของผู้พูด

การเก็บข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสจากนวนิยายฝรั่งเศสที่จัดพิมพ์ในระหว่างปี พ.ศ. 2529 ถึง 2533 จำนวน 10 เรื่องนั้น ตาม คำจำกัดความ "คำเรียกขาน" ที่ ม.ร.ว.กัลยา ติงศภิกษย์ และ อมราประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2529 : 1) ดังที่กล่าวมาแล้วใน 1.1 เพื่อนำมาศึกษาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสสมัยปัจจุบันเกี่ยวกับส่วนประกอบของคำเรียกขาน รูปแบบของคำเรียกขาน การปรากฏของคำเรียกขาน รูปแบบต่าง ๆ การใช้คำเรียกขานตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เช่นเดียวกับการศึกษารูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่รวบรวมได้ตามความถี่ในการปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1,756 ครั้งนั้น พบว่าปัจจุบันคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีลักษณะดังนี้

4.1 ส่วนประกอบของคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส

จากการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสนั้น พบว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสสามารถจำแนกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ตั้งแต่ 1 คำ ขึ้นไป เช่นเดียวกับคำเรียกขานในภาษาไทยซึ่งส่วนประกอบของคำเรียกขานดังกล่าวมีทั้งหมด 7 ประเภท ตามคำนิยามดังนี้คือ

ก. ชื่อ

ชื่อ หมายถึง ชื่อแรก ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า "first name" และตรงกับภาษาไทยคือ ชื่อจริง หรือ ชื่อตัว และรวมทั้ง ชื่อเล่น เช่น Henri (อองรี) Anne (แอน) Jean (ชอง) Jeannot (ชองโน) เป็นต้น

ข. นามสกุล

นามสกุล หมายถึง ชื่อท้าย หรือ ชื่อประจำครอบครัว ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า "last name" หรือ "family name" เช่น Roquefeuille (โรเกอเฟย) Mercadot (แมร์กาโด) Lefèbvre (เลอแฟบวร์)

ค. คำเรียกญาติ

คำเรียกญาติ หมายถึง คำที่แสดงความสัมพันธ์โดยเชื้อสาย หรือโดยการแต่งงานที่ผู้พูดใช้ เรียกผู้ฟังที่เป็นญาติของตนทั้งโดยสายเลือดและโดยแต่งงาน เช่น ผู้พูดเรียก "แม่" ว่า "maman" เรียกลุงว่า "oncle" หรือ "tonton" อนึ่ง คำเรียกญาติ ที่เป็นส่วนประกอบของคำเรียกขานนี้ จากข้อมูลพบว่า ไม่มีการนำมาใช้เรียกบุคคลที่ไม่ใช่ญาติของตน ไม่ว่าจะ เป็นญาติโดยสายเลือดหรือโดยแต่งงานในคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสเลย ซึ่งเป็นลักษณะที่ต่างจากวัฒนธรรมไทย

ง. ยศ

ยศ หมายถึง เครื่องกำหนดฐานะหรือชั้นของบุคคล เช่น sergent (สิบเอก) lieutenant (ร้อยโท) général (นายพล)

จ. อาชีพ/ตำแหน่ง

อาชีพ หมายถึง คำเรียกขานที่ระบุอาชีพ เช่น docteur (หมอ) ตำแหน่ง หมายถึง ฐานะหรือหน้าที่การงาน เช่น commandant (ผู้บังคับบัญชา) คำทั้งสองนี้ถูกจัดไว้เป็นประเภทเดียวกันเนื่องจากคาบเกี่ยวกันอยู่ เช่นเดียวกับในภาษาไทย เช่น Inspecteur (สารวัตร) เป็นได้ทั้งตำแหน่งและอาชีพ อนึ่ง คำว่า Ami Amie Amis Amies Vieux (เพื่อน) และ Femme (ภรรยา) ก็จัดอยู่ในประเภทนี้ด้วย

ฉ. วลีแสดงความรู้สึก

วลีแสดงความรู้สึก หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่ผู้พูดใช้เป็นคำเรียกขานหรือส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขาน เพื่อแสดงความรู้สึกพิเศษต่อผู้ฟัง ซึ่งในข้อมูลพบว่ามีเพียง 2 คำ ได้แก่ เช่น chéri chérie (ที่รัก)

ซ. คำขยายแสดงความรู้สึก

คำขยายแสดงความรู้สึก หมายถึง คำที่ผู้พูดใช้เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานที่ปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ เพื่อแสดงความรู้สึกพิเศษต่อผู้ฟัง จะปรากฏตามลำพังไม่ได้ ต้องปรากฏหน้าส่วนประกอบของคำเรียกขานประเภทอื่น ๆ แต่แตกต่างกับ วลีแสดงความรู้สึก ที่ปรากฏตามลำพังได้ หรือปรากฏตามหลังส่วนประกอบคำเรียกขานประเภทอื่น ๆ คำขยายแสดงความรู้สึก มักเป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งในข้อมูลพบว่ามีดังต่อไปนี้ Cher Chère Petit Petite Pauvre Bon

ช. คำนำหน้า

คำนำหน้า หมายถึง คำที่ผู้พูดใช้เพื่อระบุผู้ฟังว่าเป็นผู้ชาย (monsieur) ผู้หญิงแต่งงานแล้ว หรือผู้หญิงสูงอายุ (madame) ผู้หญิงโสด (mademoiselle) เด็ก ๆ (enfant) เด็กหญิง (petite fille, petite) เด็กชาย (petit) กล่าวคือเป็นคำที่ระบุเพศ-อายุของผู้ฟัง

4.2 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส

จากส่วนประกอบคำเรียกขานทั้ง 7 ประเภท ตามคำนิยามที่กล่าวไว้ใน 4.1 ผู้วิจัย ได้นำมาวิเคราะห์หารูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่รวบรวมจากข้อมูลตามความถี่ในการปรากฏ 1,756 ครั้ง พบว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีหลายรูปแบบเช่นเดียวกับคำเรียกขานในภาษาไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอาศัยกฎแสดงรูปแบบคำเรียกขานที่ ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทย์ และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2529 : 17-24) ดังที่กล่าวในบทที่ 2 เป็นแนวทางในการสร้างกฎแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสดังนี้

1. คำเรียกขาน _____ ก
2. ก _____ (1) + (2 X 3 X 4 X 5 X 6 X 7 X 8)
3. 1 _____ คำขยายแสดงความรู้สึก

4.	2	_____	คำนำหน้า
5.	3	_____	คำเรียกญาติ
6.	4	_____	ยศ
7.	5	_____	อาชีพ/ตำแหน่ง
8.	6	_____	ชื่อ
9.	7	_____	นามสกุล
10.	8	_____	วลีแสดงความรู้สึก

กฎทั้ง 10 ข้อนี้เมื่ออ่านเรียงลำดับตั้งแต่ (1) ถึง (10) แล้ว จะเห็น
ได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีรูปแบบใดบ้าง

กฎข้อที่ 1 หมายความว่าคำเรียกขานประกอบด้วย 1 ส่วน

กฎข้อที่ 2 หมายความว่าส่วนประกอบ ก. เริ่มต้นด้วยตัวเลขที่ 1 ที่
ปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ และตามด้วยอีก 1 ตัวเลือก ตั้งแต่ 2 ถึง 8 หรือตัว
เลือกใดผสมกับอีกกี่ตัวเลือกก็ได้ แต่ต้องเรียงตั้งแต่ 1 ถึง 8 เครื่องหมายวงเล็บ
() ใช้กันทั่วไปในการเขียนกฎ หมายความว่าไม่มีหรือไม่มีก็ได้ และเครื่องหมาย
วงเล็บเกี่ยวกัน (X) ใช้ในการเขียนกฎ หมายความว่าต้องมีอย่างน้อย 1 ตัวเลือก

จากกฎทั้ง 10 ข้อนี้ จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสควรมี
ทั้งหมด 106 รูปแบบ คือ รูปแบบที่มีส่วนประกอบเดียว ๆ ตั้งแต่ 2 ถึง 8 รวม 7
รูปแบบ และรูปแบบผสมอีก 99 รูปแบบ

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 1+2, 1+3, 1+4, 1+5, 1+6, 1+7, 1+8, 1+2+3,
1+2+4, 1+2+5, 1+2+6, 1+2+7, 1+2+8, 1+3+4, 1+3+5, 1+3+6, 1+3+7,
1+3+8, 1+4+5, 1+4+6, 1+4+7, 1+4+8, 1+5+6, 1+5+7, 1+5+8, 1+6+7,
1+6+8, 1+7+8, 2+3, 2+4, 2+5, 2+6, 2+7, 2+8, 2+3+4, 2+3+5, 2+3+6,
2+3+7, 2+3+8, 2+4+5, 2+4+6, 2+4+7, 2+4+8, 2+5+6, 2+5+7, 2+5+8,
2+6+7, 2+6+8, 2+7+8, 3+4, 3+5, 3+6, 3+7, 3+8, 3+4+5, 3+4+6,
3+4+7, 3+4+8, 3+5+6, 3+5+7, 3+5+8, 3+6+7, 3+6+8, 3+7+8, 4+5, 4+6,
4+7, 4+8, 4+5+6, 4+5+7, 4+5+8, 4+6+7, 4+6+8, 4+7+8, 5+6, 5+7,

5+8, 5+6+7, 5+6+8, 5+7+8, 6+7, 6+8, 6+7+8, 7+8, 1+2+3+4,
 1+2+3+4+5, 1+2+3+4+5+6, 1+2+3+4+5+6+7, 1+2+3+4+5+6+7+8,
 2+3+4+5, 2+3+4+5+6, 2+3+4+5+6+7, 2+3+4+5+6+7+8, 3+4+5+6,
 3+4+5+6+7, 3+4+5+6+7+8, 4+5+6+7, 4+5+6+7+8, 5+6+7+8

จากรูปแบบค่าเรียกขานที่ได้จากกฎทั้ง 10 ข้อ ควรมียุทธวิธีเรียกขานได้
 106 รูปแบบ เมื่อศึกษาข้อมูลค่าเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส พบว่าค่าเรียกขาน
 ในภาษาฝรั่งเศสมี 25 รูปแบบ จากทั้งหมด 106 รูปแบบ คือ รูปแบบเดี่ยว ๆ
 7 รูปแบบ และรูปแบบผสมอีก 18 รูปแบบ ดังนี้

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 2+5, 2+6, 2+7, 3+6, 3+8, 4+7, 5+6, 5+7,
 6+7, 6+8, 1+2, 1+3, 1+5, 1+6, 1+2+5, 1+2+6, 1+2+7, 1+5+7

จากรูปแบบค่าเรียกขานทั้งหมด 25 รูปแบบจะเห็นได้ว่ารูปแบบ ค่าเรียก
 ขานในภาษาฝรั่งเศสแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

4.2.1 ค่าเรียกขานที่มีส่วนประกอบเดี่ยว ๆ

ค่าเรียกขานรูปแบบนี้ จะประกอบด้วยส่วนประกอบค่าเรียกขาน
 เพียงประเภทเดียว กล่าวคือ เป็นส่วนประกอบค่าเรียกขานที่ปรากฏตามลำดับโดย
 ไม่มีส่วนประกอบค่าเรียกขานประเภทอื่น ๆ มาประกอบด้วย ค่าเรียกขานรูปแบบนี้
 มี 7 รูปแบบ คือ

คำนำหน้า

ค่าเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำนำหน้า ตามลำดับเป็น
 ค่าเรียกขาน เช่น

Monsieur (นาย ท่าน คุณ)

Madame (คุณนาย ท่าน คุณ)

Mademoiselle (คุณผู้หญิง ท่าน คุณ)

Petit (เด็กน้อยชาย)

Petite (เด็กน้อยหญิง)

คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำเรียกญาติ ตามลำดับ

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Maman	(แม่)
Papa	(พ่อ)
Oncle	(ลุง)
Fille	(ลูกสาว)

ยศ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ ยศ ตามลำดับเป็นคำ

เรียกขาน เช่น

Sergent	(สิบเอก)
Lieutenant	(ร้อยโท)

อาชีพ/ตำแหน่ง

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง ตามลำดับ

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Commandant	(ผู้บังคับบัญชา)
Docteur	(หมอ)
Professeur	(ศาสตราจารย์)

ชื่อ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ ชื่อ ตามลำดับเป็นคำเรียกขาน

เช่น

Marc	(มาร์ค)
Bernadette	(แบร์นาเดตต์)
Anne	(แอน)
Jean	(ฌอง)
Philippe	(ฟิลิป)

นามสกุล

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ นามสกุล ตามลำดับเป็นคำ
เรียกขาน เช่น

Lecordier (เลอกอรีดีเยร์)

Dellaphane (เดลลาฟาน)

วลีแสดงความรู้สึก

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ วลีแสดงความรู้สึก
ตามลำดับเป็นคำเรียกขาน เช่น

Mon chéri (ที่รัก)

Ma Chérie (ที่รัก)

Mon amour (ที่รัก)

4.2.2 คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน

คำเรียกขานรูปแบบนี้จะประกอบด้วยส่วนประกอบคำเรียกขาน
2 ประเภท คำเรียกขานประเภทนี้มี 14 รูปแบบ คือ

คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำนำหน้า + อาชีพ/
ตำแหน่งเป็นคำเรียกขาน เช่น

Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี)

Monsieur le juge (ท่านผู้พิพากษา)

คำนำหน้า + ชื่อ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำนำหน้า + ชื่อ
เป็นคำเรียกขาน เช่น

Monsieur Louis (คุณหลุยส์)

Mademoiselle Rose (คุณโรส)

คำนำหน้า + นามสกุล

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำนำหน้า + นามสกุล

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Monsieur Leclerc (คุณเลอแครง)

Madame Lefèvre (คุณเลอแฟบร์)

คำเรียกญาติ + ชื่อ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำเรียกญาติ + ชื่อ

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Tante Charline (ป้าชาร์ลีน)

คำเรียกญาติ + วลีแสดงความรู้สึก (คำเรียกญาติ + วลีฯ)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำเรียกญาติ + วลีแสดง

ความรู้สึก เป็นคำเรียกขาน เช่น

Ma fille chérie (ลูกรัก)

ยศ + นามสกุล

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ ยศ + นามสกุล เป็น

คำเรียกขาน เช่น

Brigadier Toukou (สิบเอกตูคู)

อาชีพ/ตำแหน่ง + ชื่อ (อ.ต. + ชื่อ)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง + ชื่อ

เป็นคำเรียกขาน เช่น

L'ami Jeannot (เพื่อนชองโน)

อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล (อ./ต. + นามสกุล)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Docteur Zellmeyer (ดอกเตอร์แซลเมเยอร์)

ชื่อ + นามสกุล

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ ชื่อ + นามสกุล เป็นคำ

เรียกขาน เช่น

Marc Thévenet (มาร์ค เทเวเนต์)

Philippe Lambard (ฟิลิป ลองบาร์)

ชื่อ + วลีแสดงความรู้สึก (ชื่อ + วลีฯ)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ ชื่อ + วลีแสดงความรู้สึก

เป็นคำเรียกขาน เช่น

Sacha chéri (ซาชาที่รัก)

คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า (คำขยายฯ +

คำนำหน้า)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก +

คำนำหน้า เป็นคำเรียกขาน เช่น

Cher Monsieur (คุณที่รัก)

Mon pauvre Monsieur (คุณที่น่าสงสาร)

คำขยายแสดงความรู้สึก + คำเรียกญาติ (คำขยายฯ + คำ

เรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก +

คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขาน เช่น

Cher papa (พ่อที่รัก)

Ma Petite manan (แม่ที่รัก)

คำขยายแสดงความรู้สึก + อาชีพ/ตำแหน่ง (คำขยายฯ + อ/ต)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก +

อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขาน เช่น

Mon petit vieux (เพื่อนรัก)

Cher ami (เพื่อนรัก)

คำขยายแสดงความรู้สึก + ชื่อ (คำขยายฯ + ชื่อ)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก + ชื่อ เป็นคำเรียกขาน เช่น

Chère Laure (ลอร์ดที่รัก)

Brave Jeannette (ชองน์แก่ผู้กล้าหาญ)

Mon petit Trévis (เทรวิสที่รัก)

4.2.3 คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน

คำเรียกขานรูปแบบนี้จะประกอบด้วยส่วนประกอบคำเรียกขาน 3 ประเภท คำเรียกขานรูปแบบนี้มี 4 รูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีการปรากฏเพียง 1 ครั้งในข้อมูลดังนี้

คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง
(คำขยายฯ + คำนำหน้า + อ./ต.)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขาน เช่น

Pauvre Madame docteur (คุณหมอมุ่ยน้ำสงสาร)

คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + ชื่อ (คำขยายฯ + คำนำหน้า + ชื่อ)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + ชื่อ เป็นคำเรียกขาน เช่น

Cher Monsieur Samuel (คุณซามูเอลที่รัก)

คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + นามสกุล
(คำขยายฯ + คำนำหน้า + นามสกุล)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก + คำนำหน้า + นามสกุล เป็นคำเรียกขาน เช่น

Cher Monsieur Fagot (คุณฟาโกที่รัก)

คำขยายแสดงความรู้สึก + อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล

(คำขยายฯ + อ./ต. + นามสกุล)

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือการใช้ คำขยายแสดงความรู้สึก + อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล เป็นคำเรียกขาน เช่น

Cher Maître le Dentec (เจ้านายเลอดองเตคที่รัก)

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน จะเห็นได้ว่าส่วนประกอบแรกสุดที่ต้องปรากฏของคำเรียกขานรูปแบบดังกล่าวนี้ได้แก่ คำขยายแสดงความรู้สึก

จากรูปแบบของคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้งหมด 25 รูปแบบ ดังกล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณารูปแบบดังกล่าว พบว่าคำเรียกขานมีลักษณะพิเศษที่น่าสังเกตดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสอาจมี "mon" หรือ ma หรือ mes" (ของฉัน) ปรากฏหน้าของรูปแบบคำเรียกขานอื่น ๆ หรือไม่ก็ได้ เช่น Papa หรือ Mon-papa (พ่อ) Chéri หรือ Mon Chéri (ที่รัก) ดังนั้นเมื่อปรากฏหน้าส่วนประกอบใด ก็จัดเป็นส่วนประกอบคำเรียกขานประเภทนั้น

2. คำเรียกขานคำหนึ่ง ๆ เป็นได้หลายรูปแบบ คำดังกล่าวได้แก่

ก. คำว่า "petit " หรือ "petite" เป็นคำเรียกขานที่มีรูปแบบเป็นได้ทั้ง คำนำหน้า คำเรียกญาติ หรือ คำขยายแสดงความรู้สึก การพิจารณาคำว่า "petit " หรือ "petite" เป็นคำเรียกขานรูปแบบใดดังที่กล่าวมานั้นอาศัยการให้คำจำกัดความของคำว่า "petit " หรือ "petite" ที่อธิบายไว้ในพจนานุกรมฝรั่งเศส (Le Micro-Robert 1988 : 936 - 937) เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้คือ

"petit " หรือ "petite" เมื่อทำหน้าที่เป็นคำนามจะหมายถึง "เด็ก" จึงจัดเป็น คำนำหน้า และ หมายความว่า "ลูก" จึงจัดเป็น คำเรียกญาติ การตัดสินคำว่า "petit" หรือ "petite" เป็น คำนำหน้า หรือ คำเรียกญาติ นั้น พิจารณาจากความสัมพันธ์ของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง

ถ้าผู้พูดไม่มีความเกี่ยวข้องเป็นบิดาหรือมารดาของผู้ฟัง เมื่อใช้ "petit" หรือ "petite" เรียกผู้ฟัง ก็จัดเป็น คำนำหน้า แต่ถ้าผู้พูดเป็นบิดาหรือมารดาของผู้ฟัง เมื่อใช้ "petit" หรือ "petite" เรียกผู้ฟัง ก็จัดเป็น คำเรียกญาติ

"petit " หรือ "petite" เมื่อทำหน้าที่เป็นคำขยายของคำนามโดยปรากฏหน้าคำนามและมี mon ma หรือ mes ปรากฏหน้าคำว่า "petit" หรือ "petite" ด้วย ก็จัดเป็น คำขยายแสดงความรู้สึก เพื่อแสดงความรู้สึกรักใคร่ เช่น Ma petite maman (แม่ที่รัก)

ข. คำว่า "Fille" เป็นคำเรียกขานที่จัดได้เป็นทั้ง คำนำหน้า และ คำเรียกญาติ การพิจารณาคำว่า "Fille" เป็นคำเรียกขานรูปแบบใดจาก 2 รูปแบบดังกล่าวนั้น ผู้วิจัยอาศัยคำจำกัดความของคำว่า "Fille" ที่อธิบายไว้ในพจนานุกรมฝรั่งเศส (Le Micro-Robert 1988 : 539) เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้คือ คำว่า "Fille" จัดเป็น คำนำหน้า เมื่อผู้พูดนำมาใช้เรียกผู้ฟังที่ไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติโดยสายเลือดหรือโดยแต่งงาน เช่น ผู้ใหญ่เรียกเด็กว่า "Fille" (เด็ก ๆ) และจัดเป็น คำเรียกญาติ เมื่อผู้พูดนำมาใช้เรียกผู้ฟังที่เป็นญาติโดยสายเลือดหรือโดยแต่งงาน เช่น แม่เรียกลูกว่า "Fille" (ลูกสาว)

ค. คำว่า "Femme" เป็นคำเรียกขานที่จัดได้เป็นทั้ง คำนำหน้า และ อาชีพ/ตำแหน่ง การพิจารณาคำว่า "Femme" เป็นคำเรียกขานรูปแบบใดจาก 2 รูปแบบดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยอาศัยคำจำกัดความของคำว่า "Femme" ที่อธิบายไว้ในพจนานุกรมฝรั่งเศส (Le Micro-Robert 1988 : 530 - 531) เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้คือ คำว่า "Femme" จัดเป็น คำนำหน้า หมายถึง "หญิงสาว" หรือ "คุณผู้หญิง" เมื่อผู้พูดนำมาใช้เรียกผู้ฟังที่ไม่ใช่ภรรยาของตน และจัดเป็น อาชีพ/ตำแหน่ง หมายถึง "ภรรยา" เมื่อผู้พูดนำมาใช้เรียกผู้ฟังซึ่งเป็นภรรยาของตน

4.3 การปรากฏของคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสรูปแบบต่าง ๆ

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่พบทั้งหมดมี 25

รูปแบบดังที่กล่าวมาแล้วใน 4.2 แต่ละรูปแบบมีการปรากฏในความถี่ไม่เท่ากัน บางรูปแบบมีการปรากฏใช้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ชื่อ เช่น Anne (แอน) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (หมอ) คำนำหน้า เช่น Madame (คุณผู้หญิง-คุณนาย คุณ ท่าน) เป็นต้น บางรูปแบบมีการปรากฏใช้เป็นจำนวนน้อย ได้แก่ ยศ+นามสกุล เช่น Brigadier Toukou (สิบตำรวจเอกตูกู) ดังจะเห็นได้จากตาราง ที่ 41 แสดงผลรวมการปรากฏตามความถี่ในการใช้คำเรียกขาน ทั้ง 25 รูปแบบ เมื่อคิดเป็นร้อยละ โดยเรียงลำดับการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสจากมากไปหาน้อยดังนี้

ตารางที่ 41 ลำดับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยเรียงเศษจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ลำดับที่	รูปแบบคำเรียกขาน	จำนวน(ครั้ง)	ร้อยละ
1.	ชื่อ	693	39.47
2.	อาชีพ/ตำแหน่ง	192	10.93
3.	คำนำหน้า	179	10.20
4.	คำเรียกญาติ	153	8.71
5.	คำนำหน้า+นามสกุล	124	7.06
6.	วลีแสดงความรู้สึก	115	6.55
7.	คำขยาย+ชื่อ	75	4.27
8.	คำนำหน้า+อ./ต.	51	2.90
9.	คำนำหน้า+ชื่อ	38	2.16
10.	ยศ	31	1.77
11.	คำขยาย+คำนำหน้า	22	1.25
12.	คำขยาย+อ./ต.	20	1.14
13.	คำขยาย+คำเรียกญาติ	16	0.91
14.	นามสกุล	15	0.85
15.	อ./ต.+นามสกุล	12	0.68
16.	คำเรียกญาติ+ชื่อ	7	0.40
17.	ชื่อ+นามสกุล	3	0.17
18.	คำเรียกญาติ+วลีฯ	2	0.11
19.	อ./ต.+ชื่อ	2	0.11
20.	ยศ+นามสกุล	1	0.06
21.	ชื่อ+วลีฯ	1	0.06
22.	คำขยาย+คำนำหน้า+อ./ต.	1	0.06
23.	คำขยาย+คำนำหน้า+ชื่อ	1	0.06
24.	คำขยาย+คำนำหน้า+นามสกุล	1	0.06
25.	คำขยาย+อ./ต.+นามสกุล	1	0.06
	รวม	1,756	100.00

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่ามีคำเรียกขานเพียง 12 รูปแบบ ที่มีปริมาณการปรากฏใช้เกินร้อยละ 1 โดยมีลำดับดังนี้

1. ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง มีการใช้ทั้งชื่อแรกหรือชื่อตัว เช่น Anne (แอน) Jean (ชอง) และชื่อเล่น เช่น Jeannot (ชองโน) ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นญาติผู้ใหญ่ คนรู้จัก ผู้บังคับบัญชา คู่รัก ภรรยา สามี ญาติผู้น้อย ผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ และผู้ใต้บังคับบัญชา ตามลำดับ

2. อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสอง เช่น Docteur (หมอ) Professeur (ศาสตราจารย์) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชามากที่สุด รองลงมาคือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จัก คนรู้จัก เพื่อน ผู้รับบริการ ผู้บังคับบัญชา และสามี ตามลำดับ

3. คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสาม เช่น Monsieur (คุณผู้ชาย, คุณ, ท่าน) Madame (คุณผู้หญิง, คุณนาย, คุณ) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จักมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนรู้จัก ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ให้บริการ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน และ ผู้รับบริการ ตามลำดับ

4. คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสี่ เช่น Papa (พ่อ) Maman (แม่) Oncle (ลุง) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นญาติผู้น้อยมากที่สุด รองลงมาคือใช้โดยผู้พูดที่เป็นญาติผู้ใหญ่ผู้น้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่พบว่ามีการใช้ คำเรียกญาติ เรียกบุคคลที่ไม่ใช่ญาติจริง

5. คำนำหน้า + นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับห้า เช่น Monsieur Leclerc (คุณเลอแครง) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนรู้จักมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จัก ผู้บังคับบัญชา ผู้ให้บริการ ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน และ ผู้รับบริการ ตามลำดับ

6. วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับหก เช่น Chéri (ที่รัก) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคู่รัก

มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นญาติผู้ใหญ่ คนรู้จัก ภรรยา ผู้ใต้บังคับบัญชา สามี เพื่อน ญาติผู้น้อย และผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

7. คำขยายแสดงความรู้สึก+ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับเจ็ด เช่น Chère Laure (ลอว์ที่รัก) Mon petit Trévisse (เทรวิสส์ที่รัก) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จัก คนรู้จัก ผู้ใต้บังคับบัญชา ญาติผู้ใหญ่ ภรรยา ผู้บังคับบัญชา คู่รัก ผู้รับบริการ และญาติผู้น้อยตามลำดับ

8. คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับแปด เช่น Monsieur Le Ministre (ท่านรัฐมนตรี) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นเป็นผู้ใต้บังคับบัญชามากที่สุด รองลงมาคือใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จัก คนรู้จัก ผู้รับบริการ และผู้ให้บริการตามลำดับ

9. คำนำหน้า + ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับเก้า เช่น Monsieur Louis (คุณหลุยส์) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนรู้จักมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้เรียกผู้ฟังที่เป็นคนไม่รู้จัก เพื่อน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ตามลำดับ

10. ยศ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสิบ เช่น Sergent (สิบเอก) Lieutenant (ร้อยโท) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนรู้จักมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้โดยผู้พูดที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชา และคนไม่รู้จักตามลำดับ

11. คำขยายฯ + คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสิบเอ็ด เช่น Cher Monsieur (คุณที่รัก) Mon Pauvre Monsieur (คุณที่น่าสงสาร) เป็นต้น เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นคนไม่รู้จักมากที่สุด รองลงมาคือใช้โดยผู้พูดที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ให้บริการ และคนรู้จักตามลำดับ

12. คำขยายฯ+ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสุดท้าย เช่น Mon petit vieux (เพื่อนรัก) เป็นต้น เป็นคำเรียกขาน

ที่ใช้โดยผู้พูดที่เป็นเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ สามีใช้เรียกภรรยาของตน

ส่วนรูปแบบอื่นๆ อีก 13 รูปแบบ ได้แก่ คำขยายฯ + คำเรียกญาติ
นามสกุล อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล คำเรียกญาติ + ชื่อ อาชีพ/ตำแหน่ง +
ชื่อ คำเรียกญาติ + วลีแสดงความรู้สึก ยศ + นามสกุล ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
คำขยายฯ + คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง คำขยายฯ + คำนำหน้า + ชื่อ
คำขยายฯ + คำนำหน้า + นามสกุล และ คำขยายฯ + อาชีพ/ตำแหน่ง +
นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่มีการปรากฏใช้ไม่ถึงร้อยละหนึ่งจึงไม่นำผลมา
 วิเคราะห์

4.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามบทบาททางสังคมของผู้พูด

เมื่อพิจารณาการปรากฏของคำเรียกขานในรูปแบบต่าง ๆ ใน 4.3 ตาม
 บทบาททางสังคมของผู้พูด พบว่า การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีรูปแบบ
 แตกต่างกันไปตามบทบาททางสังคมของผู้พูดที่สัมพันธ์กับผู้ฟัง เช่น ด้ยกับการใช้คำ
 เรียกขานในภาษาไทย (ดู 2.4) ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค)
 แสดงการปรากฏของคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้ง 25 รูปแบบ ตามบทบาท
 ทางสังคมของผู้พูด โดยช่องตามแนวตั้งแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส
 ส่วนช่องตามแนวนอนแสดงบทบาททางสังคมของผู้พูดที่สัมพันธ์ต่อผู้ฟัง ซึ่งมี 12
 บทบาท เช่น ด้ยกับบทบาททางสังคมที่กล่าวไว้ในการวิเคราะห์การใช้คำเรียก
 ขานในภาษาไทยตามบทบาททางสังคมของผู้พูด (ดู 2.4) ดังนี้

ญาติผู้ใหญ่

ญาติผู้น้อย

ผู้บังคับบัญชา

ผู้ใต้บังคับบัญชา

สามี

ภรรยา

เพื่อน

คู่รัก

คนรู้จัก

คนไม่รู้จัก

ผู้ให้บริการ

ผู้รับบริการ

จากบทบาททางสังคมที่ผู้พูดสัมพันธ์กับผู้ฟังทั้ง 12 บทบาทนี้ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ค่าเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังตามบทบาททางสังคม ด้วยวิธีเดียวกับการวิเคราะห์ค่าเรียกขานในภาษาไทย (ดู 2.4) โดยแบ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังตามบทบาททางสังคมเป็น 3 ประเภท เช่นเดียวกันคือ

ก. ความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังที่มีสถานภาพต่างกัน ผู้พูดอาจมีสถานภาพสูงหรือต่ำกว่าผู้ฟังก็ได้แต่ไม่เท่ากัน การมีสถานภาพสูงกว่านั้นอาจเนื่องด้วยอายุ ประสบการณ์มากกว่า หรือมีอำนาจและบุญคุณเหนืออีกฝ่าย ความสัมพันธ์ประเภทนี้ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

ข. ความสัมพันธ์แบบสมดุล หมายถึง ความสัมพันธ์ที่แสดงว่าผู้พูดและผู้ฟังเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ตามความเป็นจริงแล้วผู้พูดและผู้ฟังจำเป็นต้องมีคุณสมบัติเหมือนกันหรือเท่าเทียมกันทุกด้าน แต่หมายความว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ผู้พูดกับผู้ฟังมองอีกฝ่ายว่ามีบทบาทเหมือนตน ความสัมพันธ์ประเภทนี้ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา ผู้วิจัยจัดให้

ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุล เนื่องจากสังคมตะวันตกนั้นสามีและภรรยาอ้อมมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันในสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก

ความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จัก

ความสัมพันธ์ระหว่างคนไม่รู้จัก

ค. ความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ไม่ถือ
ความสูงกว่าหรือต่ำกว่าของผู้พูดและผู้ฟังเป็นเรื่องสำคัญ หรือ เป็นความสัมพันธ์ที่
ไม่แสดงชัดเจนว่าผู้พูดหรือผู้ฟังสูงหรือต่ำกว่าอีกฝ่าย ความสัมพันธ์ประเภทนี้ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ

ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวข้างต้น เป็นความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัย
ใช้ในการศึกษารูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้งหมด 25 รูปแบบ เช่นเดียว
กับการศึกษารูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจบทบาททางสังคม
ของผู้พูดที่สัมพันธ์ต่อผู้ฟังทั้ง 12 บทบาท ซึ่งมีผลต่อการใช้คำเรียกขานที่มีรูปแบบ
แตกต่างกันไปดังนี้

4.4.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่าง

ญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานตามความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่
กับญาติผู้น้อย ในที่นี้หมายถึงการใช้คำเรียกขานที่ผู้พูดซึ่งเป็นญาติผู้ใหญ่ (ดูคำนิยาม
ใน 2.4.1) ใช้เรียกผู้ฟังซึ่งเป็นญาติผู้น้อย (ดูคำนิยามใน 2.4.1) คำเรียกขาน
ที่ผู้พูดซึ่งเป็นญาติผู้น้อยใช้เรียกผู้ฟังซึ่งเป็นญาติผู้ใหญ่จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก
ค) แสดงจำนวนคำเรียกขานแต่ละรูปแบบที่ปรากฏตามบทบาททางสังคมของผู้พูด
ในกรณีที่ผู้พูดเป็นญาติผู้ใหญ่ และในกรณีที่ผู้พูดเป็นญาติผู้น้อย จะเห็นได้ว่ามีการใช้
คำเรียกขานแต่ละรูปแบบโดยเรียงลำดับการใช้จากจำนวนมากไปหาน้อย ดังตาราง
ที่ 43

ตารางที่ 43 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย
ตามบทบาททางสังคม

43.1 ญาติผู้ใหญ่เรียกญาติผู้น้อย

43.2 ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	70.0	1.	คำเรียกญาติ	78.5
2.	คำเรียกญาติ	12.5	2.	ชื่อ	8.6
3.	วลีแสดงความรู้สึก	8.5	3.	คำเรียกญาติ+ชื่อ	4.3
4.	คำขยายฯ + คำเรียก ญาติ	4.5		คำขยายฯ + คำเรียก ญาติ	4.3
5.	คำขยายฯ + ชื่อ	4.0	5.	วลีแสดงความรู้สึก	3.1
6.	คำเรียกญาติ + วลีฯ	0.5	6.	คำเรียกญาติ + วลีฯ	0.6
				คำขยายฯ + ชื่อ	0.6

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่
เรียกขานญาติผู้น้อย และคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยเรียกขานญาติผู้ใหญ่ มีรูปแบบ
ดังนี้คือ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติ
ผู้น้อยตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมากที่สุด คือ
ชื่อ เช่น Anne (แอน) Jade (เจด) รองลงมา คือ คำเรียกญาติ เช่น
ma fille (ลูก) นอกจากนี้บางครั้งญาติผู้ใหญ่เรียกขานญาติผู้น้อยด้วย

วลีแสดงความรู้สึก โดยลำพัง เช่น ma chérie (ที่รัก) หรือ คำขยาย
 + คำเรียกญาติ เช่น ma pauvre enfant (ลูกที่น่าสงสาร) หรือ คำขยาย
 + ชื่อ เช่น ma petite Amélie (อเมลีนที่รัก) สำหรับ คำเรียกญาติ +
วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ไม่นิยมใช้เรียกขานญาติผู้น้อย
 เนื่องจากมีการปรากฏใช้เป็นจำนวนน้อยมาก คือไม่ถึงร้อยละ 1 เช่น Ma fille
 chérie (ลูกรัก)

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติ
 ผู้ใหญ่ตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยเรียกขานญาติผู้ใหญ่

มากที่สุด คือ คำเรียกญาติ เช่น maman (แม่) tonton (ลุง) รองลงมาคือ
ชื่อ เช่น Edmond (เอ็ดมอนด์) ซึ่งจะพบการใช้ "ชื่อ" เป็นคำ
 เรียกขานในกรณีพี่น้องเรียกพี่ คำเรียกญาติ + ชื่อ เช่น Tante Charline
 (ป้าชาร์ลีน) คำขยาย + คำเรียกญาติ เช่น Cher papa (พ่อที่รัก)
วลีแสดงความรู้สึก เช่น ma chérie (ที่รัก) สำหรับ คำเรียกญาติ +
วลีแสดงความรู้สึก เช่น Maman chérie (แม่ที่รัก) และ วลีแสดงความรู้สึก
 + ชื่อ เช่น Ma chère Marthe (มาร์ทที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยใช้
 เรียกญาติผู้ใหญ่ผู้น้อยมาก คือ ไม่ถึงร้อยละ 1

จากการใช้คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกขานญาติผู้น้อย และญาติ
 ผู้น้อยใช้เรียกขานญาติผู้ใหญ่ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่และญาติผู้น้อย
 จัดเป็นความสัมพันธ์แบบไม่สมดุตั้งที่กล่าวมาแล้วใน 4.4.ก. นั้น ทั้งนี้เนื่อง
 จากฝ่ายหนึ่งมีสถานภาพที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง แม้ว่าทั้งสองฝ่ายจะมี
 ความใกล้ชิดกัน จะเห็นได้ว่า การใช้คำเรียกขานที่ทั้งสองฝ่ายต่างใช้เรียกขาน
 กันและกันนั้นมีรูปแบบที่แตกต่างกัน คือ ญาติผู้ใหญ่เรียกขานญาติผู้น้อยด้วย ชื่อ
 มากที่สุด เช่น แม่เรียกลูกว่า Marthe (มาร์ท) ลุงเรียกหลานว่า Jean (ฌอง)
 แต่ญาติผู้น้อยเรียกขานญาติผู้ใหญ่ด้วย คำเรียกญาติ มากที่สุด เช่น ลูกเรียกแม่ว่า
 Maman (แม่) หลานเรียกลุงว่า Oncle หรือ Tonton (ลุง) แต่ในบางครั้ง

ญาติผู้น้อยใช้ ชื่อ เรียกขานญาติผู้ใหญ่ของตน ในกรณีพี่น้องเรียกพี่ซึ่งมีวัยใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้มีสถานภาพสูงกว่าเรียกขานผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่า และ คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าเรียกขานผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า

4.4.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึง การใช้คำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชา อันได้แก่นายจ้าง เจ้านาย หัวหน้างาน หัวหน้าในหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เรียกขานผู้ใต้บังคับบัญชา อันได้แก่ ลูกจ้าง ลูกน้อง ผู้รับใช้ ลูกน้องในหน่วยงานต่าง ๆ และการใช้คำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกขานผู้บังคับบัญชา จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) แสดงจำนวนคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสแต่ละรูปแบบที่ปรากฏบทบาททางสังคมของผู้พูดในกรณีผู้พูดเป็นผู้บังคับบัญชา และในกรณีที่ผู้พูดเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา มีการใช้คำเรียกขานแต่ละรูปแบบโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้
บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม

44.4 ผู้บังคับบัญชา เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา 44.2 ผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชา

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	59.7	1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	51.8
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	10.4	2.	คำนำหน้า+อ./ต.	13.2
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	7.6	3.	คำนำหน้า	9.2
4.	นามสกุล	5.5	4.	ยศ	5.1
5.	คำนำหน้า	4.2	5.	วลีแสดงความรู้สึก	4.6
	ยศ	4.2		คำขยายฯ+ชื่อ	4.6
6.	อ./ต. + นามสกุล	3.5	6.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	4.0
7.	วลีแสดงความรู้สึก	2.1	7.	ชื่อ	3.0
	คำขยายฯ + ชื่อ	2.1	8.	คำนำหน้า+นามสกุล	2.5
8.	คำนำหน้า+ชื่อ	0.7	9.	อ./ต.+นามสกุล	1.5
			10.	คำนำหน้า+ชื่อ	0.5

จากตารางที่ 44 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่
ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาต่างใช้ เรียกขานซึ่งกันและกันมีรูปแบบดังนี้

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียก

ผู้ใต้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม

ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชา เรียกขาน

ผู้ใต้บังคับบัญชาของตน เช่น นายจ้างเรียกขานลูกจ้างของตนว่า Trévis

(เทรวิส) รองลงมา ได้แก่ คำนำหน้า + นามสกุล เช่น Monsieur Diouf (คุณดิอูฟ) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น professeur (ศาสตราจารย์) นามสกุล Diouf (ดิอูฟ) คำนำหน้า เช่น Madame (คุณ) ยศ เช่น Sergent (สิบเอก) อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ด็อกเตอร์แซลเมเยร์) วลีแสดงความรู้สึก เช่น mon chéri (ที่รัก) และ คำขยายฯ + ชื่อ เช่น mon petit Trévis (เทรวิสที่รัก) แต่อย่างไรก็ตามคำเรียกขานรูปแบบดังกล่าวที่มีการใช้รองลงมานั้น ก็ยังพบว่ามีการใช้เป็นคำเรียกขานน้อยมาก เมื่อพิจารณาจากจำนวนการปรากฏเมื่อเทียบกับ ชื่อ ส่วน คำนำหน้า + ชื่อ เช่น Monsieur Rolland (คุณโรแลนด์) เป็นคำเรียกขานที่ใช้บ่อยมากคือไม่ถึงร้อยละ 1

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม

อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกขานผู้บังคับบัญชาของตนมากที่สุด เช่น ลูกน้องเรียกเจ้านายว่า Commandant (ผู้บังคับบัญชา) รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า + อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี) คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาง) ยศ เช่น Mon général (นายพล) วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie (ที่รัก) คำขยายฯ + ชื่อ เช่น Pauvre Violaine (วิโอลานที่น่าสงสาร) คำขยายฯ + คำนำหน้า เช่น Cher Monsieur (ท่านที่รัก) ชื่อ เช่น Marthe (มาร์ท) คำนำหน้า + นามสกุล เช่น Madame Baud (คุณโบด์) และ อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ด็อกเตอร์แซลเมเยอร์) แต่รูปแบบคำเรียกขานที่มีการใช้รองลงมานั้นมีการใช้น้อยกว่า อาชีพ/ตำแหน่ง มาก กล่าวคือผู้ใต้บังคับบัญชามักเรียกขานผู้บังคับบัญชาของตนด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง ส่วน คำนำหน้า + ชื่อ เช่น Mademoiselle Roselyn (คุณโรสลีน) เป็นคำเรียกขานที่ใช้น้อยที่สุดคือไม่ถึงร้อยละ 1

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ไม่สมมูล โดยที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสถานภาพที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าอีกฝ่ายหนึ่งอันเนื่องมาจากมีอำนาจมากกว่าหรือน้อยกว่าซึ่งได้จากการทำงานนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานที่มีรูปแบบแตกต่างกันไป เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 44 ก. และ 44 ข. คือผู้บังคับบัญชาจะเรียกขานผู้ใต้บังคับบัญชาของตนด้วย ชื่อ เป็นส่วนใหญ่ เช่น หัวหน้าเรียกลูกน้องว่า Trévisé (เทรวีส) ในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาจะเรียกขานผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นส่วนใหญ่ เช่น ลูกน้องเรียกเจ้านายว่า Commandant (ผู้บังคับบัญชา) ในบางครั้งผู้ใต้บังคับบัญชาอาจเรียกขานผู้บังคับบัญชาของตนด้วย ชื่อ ซึ่งจะพบในกรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานกับผู้บังคับบัญชาของตนเป็นเวลานานจนมีความใกล้ชิดกันมากและไม่ถือตำแหน่งในหน้าที่การงานเป็นเรื่องสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามจะพบการใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกขานผู้บังคับบัญชาน้อยมาก จึงกล่าวได้ว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกขานผู้ใต้บังคับบัญชา และ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกขานผู้บังคับบัญชาของตน

4.4.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างสามีกับภรรยาตามบทบาททางสังคม

จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) แสดงการใช้คำเรียกขานของสามีและภรรยาในช่องหมายเลขที่ 5 และ 6 ตามแนวนอน จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานที่ต่างฝ่ายต่างใช้เรียกขานกันและกันมีลักษณะดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างสามีกับภรรยาตาม
บทบาททางสังคม

45.1 สามีเรียกภรรยา

45.2 ภรรยาเรียกสามี

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	65.5
2.	วลีแสดงความรู้สึก	27.5
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	3.5
	คำขยายฯ+อ./ต.	3.5

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1	ชื่อ	64.3
2	วลีแสดงความรู้สึก	23.8
3	คำขยายฯ+ชื่อ	11.9

จากตารางที่ 45 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่
สามีและภรรยาต่างใช้เรียกขานซึ่งกันและกันมีรูปแบบดังนี้

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่สามีใช้เรียกภรรยาตาม
บทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่สามีเรียกขานภรรยาของตนมากที่สุด

คือ ชื่อ เช่น Hélène (เอแลน) รองลงมาคือ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Chérie
(ที่รัก) และในบางครั้งสามีอาจเรียกขานภรรยาของตนด้วยอาชีพ/ตำแหน่ง เช่น
mon épouse (ภรรยา) และ คำขยายฯ + อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น ma
petite femme (ภรรยาที่รัก) แต่พบว่ามีการใช้คำเรียกขาน 2 รูปแบบนี้น้อย
มากในข้อมูล

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตาม
บทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่ภรรยาเรียกขานสามีของตนมากที่สุด คือ

ชื่อ เช่น Samuel (ซามูเอล) รองลงมาคือ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Mon chéri (ที่รัก) และบางครั้งใช้ คำขยาย + ชื่อ เช่น Mon cher Samu (ซามูที่รัก) ด้วย

จากตารางที่ 45.1 และ 45.2 จะเห็นได้ว่า การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยาซึ่งต่างก็มีความใกล้ชิดกัน และไม่มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่มีสถานภาพสูงกว่ากัน กล่าวคือต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันตามสังคมตะวันตก ทั้งสามีและภรรยาต่างก็จะใช้ ชื่อ ในการเรียกขานกันมากที่สุด และ รองลงมา คือ วลีแสดงความรู้สึก

4.4.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อน ตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานที่ผู้พูดเรียกผู้ฟังที่อยู่ในฐานะเพื่อน เช่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมสถาบัน เพื่อนที่ไปมาหาสู่กัน เป็นต้น จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) แสดงการปรากฏของคำเรียกขานที่ผู้พูดซึ่งมีบทบาทเป็นเพื่อนในช่อง 7 ตามแนวนอน จะเห็นได้ว่า มีรูปแบบคำเรียกขานรูปแบบต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 46

ตารางที่ 46 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามบทบาททางสังคม

เพื่อนเรียกขานกัน

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	70.3
2.	คำขยายฯ + ชื่อ	8.3
3.	คำขยายฯ + อ./ต.	6.9
4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	5.4
5.	วลีแสดงความรู้สึก	2.2
6.	นามสกุล	1.5
	คำนำหน้า + ชื่อ	1.5
	คำนำหน้า + นามสกุล	1.5
7.	คำนำหน้า	1.1
8.	อ./ต. + ชื่อ	0.7
9.	อ./ต. + นามสกุล	0.3
	ชื่อ + นามสกุล	0.3

จากตารางที่ 46 แสดงการใช้คำเรียกขานระหว่างเพื่อนเรียกขานกันและกันนั้น จะเห็นได้ว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่เพื่อนใช้เรียกขานกัน และกันมากที่สุด เช่น Jean (ชอง) และในบางครั้งเพื่อนจะเรียกขานกันด้วย คำขยายฯ + ชื่อ เช่น Mon cher François (ฟรองซัวส์ที่รัก) อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งในข้อมูลจะพบเฉพาะคำว่า mon ami mon vieux amis (เพื่อน) คำขยายฯ + อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น cher ami (เพื่อนรัก)

วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie (ที่รัก) อาชีพ/ตำแหน่ง + ชื่อ เช่น l'ami Jeannot (เพื่อนซ่องโน) รูปแบบคำเรียกขานดังกล่าวนี้เพื่อนใช้เรียกขานกัน แต่เป็นจำนวนไม่มาก และมักใช้ในหมู่เพื่อนใกล้ชิดกัน ในขณะที่การใช้ นามสกุล เช่น Collins (คลอลินส์) คำนำหน้า + ชื่อ เช่น Monsieur Rolland (คุณโรแลนด์) คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) อาชีพ/ตำแหน่ง + นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ด็อกเตอร์เซลเมเยอร์) และ ชื่อ + นามสกุล เช่น Marc Thévenet คำนำหน้า + นามสกุล เช่น Monsieur Samuelson (คุณซามูเอลซัง) คำเรียกขานดังกล่าวนี้ จากข้อมูลพบว่าเป็นคำเรียกขานที่เพื่อนที่ไม่มีความใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกันและกัน

4.4.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตาม บทบาททางสังคม

จากตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) แสดงจำนวนการปรากฏคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสแต่ละรูปแบบที่ปรากฏตามบทบาททางสังคมของผู้พูดซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นคู่รักของผู้ฟังตามช่องหมายเลข 8 ตามแนวนอนนั้น การใช้คำเรียกขานที่คู่รักเรียกขานกันและกัน มีรูปแบบเรียงลำดับจากการปรากฏจำนวนมากจนถึงจำนวนน้อย ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตามบทบาท
ทางสังคม

คู่รักเรียกขานกัน

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	59.1
2.	วลีแสดงความรู้สึก	38.3
3.	คำขยายฯ + ชื่อ	1.7
4.	ชื่อ + วลีฯ	0.9

จากตารางที่ 47 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานที่คู่รักใช้เรียกขานกัน และกันมากที่สุด คือ ชื่อ เช่น Sacha รองลงมา คือ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Chérie (ที่รัก) และในบางครั้งคู่รักอาจใช้ คำขยาย + ชื่อ เช่น Cher Sacha และ ชื่อ + วลีแสดงความรู้สึก เช่น Sacha Chéri (ซาช่าที่รัก) ในการเรียกขานกัน แต่จะใช้ คำขยาย + ชื่อ มากกว่า ชื่อ + วลีแสดงความรู้สึก ดังนั้น ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่คู่รักใช้เรียกขานกัน และกัน

4.4.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จัก ตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จักซึ่งเป็นคนที่เคยพบ รู้จักหรือเคยพูดคุยกัน แต่ไม่มีความสนิทสนมกันแบบเพื่อน หรือ แบบญาติ หรือ แบบคู่รัก จากข้อมูลพบว่าการใช้คำเรียกขานที่คนรู้จักเรียกขานกันนั้นตาม ชื่องหมายเลข 9 ในตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) เรียงลำดับจากการใช้ มากไปหาน้อยดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตาม
บทบาททางสังคม

คนรู้จักเรียกขานกัน

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	39.6
2.	คำนำหน้า + นามสกุล	17.0
3.	คำนำหน้า	13.5
4.	คำนำหน้า + ชื่อ	7.0
5.	อาชีพ/ตำแหน่ง	6.6
6.	ยศ	4.1
	วลีแสดงความรู้สึก	4.1
7.	คำขยายฯ + ชื่อ	3.1
8.	คำนำหน้า + อ./ต.	2.5
9.	นามสกุล	1.0
10.	ชื่อ + นามสกุล	0.6
11.	ยศ + นามสกุล	0.3
	คำขยายฯ + คำนำหน้า	0.3
	คำขยายฯ + คำนำหน้า + นามสกุล	0.3

จากตารางที่ 48 แสดงการใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จัก จะเห็นได้ว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานระหว่างคนรู้จักใช้เรียกกันมากที่สุด เช่น Victor (วิกเตอร์) รองลงมา คือ คำนำหน้า + นามสกุล เช่น Monsieur Brouse (คุมบรูส์) และ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ ท่าน คุณผู้ชาย) ซึ่งจากข้อมูล

พบว่า การใช้ชื่อเป็นคำเรียกขานนั้นจะใช้กับคนรู้จักที่มีความใกล้ชิดกันมากกว่า การใช้ คำนำหน้า + นามสกุล และ คำนำหน้า ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ มีการใช้น้อยมากเมื่อเทียบกับ 3 รูปแบบแรก

4.4.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จัก ตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จักซึ่งเป็นคนที่ไม่เคยพบกันมาก่อน และไม่มี ความใกล้ชิดกัน จากข้อมูลการใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จักดังที่แสดงในช่องที่ 10 ของตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) นั้น มีรูปแบบคำเรียกขานเรียงลำดับจากการใช้มากไปหาน้อยดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักตาม
บทบาททางสังคม

คนไม่รู้จัก เรียกขานกัน

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	44.8
2.	คำนำหน้า + นามสกุล	17.5
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	12.7
4.	คำนำหน้า + อ./ต.	6.6
5.	คำขยายฯ + ชื่อ	5.7
6.	คำนำหน้า + ชื่อ	4.7
	คำขยายฯ + คำนำหน้า	4.7
7.	อ./ต. + นามสกุล	1.4
8.	ยศ	0.9
9.	คำขยายฯ + คำนำหน้า + ชื่อ	0.5
	คำขยายฯ + อ./ต. + นามสกุล	0.5

จากตารางที่ 49 แสดงการใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จักซึ่งไม่มีความใกล้ชิดกันนั้นจะเห็นได้ว่า คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันมากที่สุด เช่น Monsieur (คุณ, นาย, ท่าน) รองลงมาคือคำนำหน้า + นามสกุล เช่น Monsieur Brouse (คุณบรูซ) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Commandant (ผู้บังคับบัญชา) ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ มีการใช้น้อยมากเมื่อเทียบกับ 3 รูปแบบแรก

4.4.8 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามบทบาททางสังคม

การใช้คำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกขานผู้รับบริการ และ ผู้รับบริการใช้เรียกขานผู้ให้บริการนั้นมีรูปแบบดังเห็นได้จากช่องที่ 11 และ 12 ในตารางที่ 42 (ดูภาคผนวก ค) โดยเรียงลำดับจากการใช้มากไปหาน้อย ดังตารางที่ 50

ตารางที่ 50 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามบทบาททางสังคม

50.1 ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการ

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	40.0
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	26.7
3.	ชื่อ	20.0
4.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	10.0
5.	คำนำหน้า + อ./ต	3.3

50.2 ผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการ

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	50.0
2.	ชื่อ	23.3
3.	คำนำหน้า	6.7
	คำนำหน้า + อ./ต.	6.7
	คำขยายฯ+ชื่อ	6.7
4.	คำนำหน้า+นามสกุล	3.3
	คำขยายฯ+คำนำหน้า+อ./ต.	3.3

จากตารางที่ 50 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานที่ผู้ให้บริการและผู้รับบริการใช้เรียกขานกันมีรูปแบบดังนี้คือ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามบทบาททางสังคม

คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกขานผู้รับบริการมากที่สุด เช่น Madame (คุณผู้หญิง, คุณ) รองลงมา คือ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Charpy (คุณชาร์ปี) และ ชื่อ เช่น Jean (ชอง) ซึ่งการใช้คำเรียกขาน 2 รูปแบบนี้จะพบในกรณีที่ผู้รับบริการมาใช้บริการเป็นประจำจนผู้ให้บริการรู้จัก ชื่อ และ นามสกุล แต่การใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานนั้น จากข้อมูลพบว่าจะใช้เมื่อผู้รับบริการมาใช้บริการเป็นประจำจนคุ้นเคยใกล้ชิดกับผู้ให้บริการ มากกว่าการใช้ คำนำหน้า + นามสกุล

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้รับบริการตามบทบาททางสังคม

อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกขานผู้ให้บริการมากที่สุด เช่น docteur (หมอ) และผู้รับบริการอาจใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานผู้ให้บริการ เนื่องจากมาใช้บริการเป็นประจำจนคุ้นเคยใกล้ชิดกับผู้ให้บริการ ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ มีการใช้น้อยมากเมื่อเทียบกับ 2 รูปแบบแรก

จากการปรากฏของรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการและผู้รับบริการใช้เรียกขานกัน จะเห็นได้ว่าคำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ ในขณะที่ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกขานผู้ให้บริการ นอกจากนี้ผู้ให้บริการและผู้รับบริการอาจใช้ ชื่อ ในการเรียกขานกันเนื่องจากทั้งสองฝ่ายต่างให้และรับบริการเป็นประจำจนมีความคุ้นเคยใกล้ชิด แต่อย่างไรก็ตามผู้ให้บริการก็ยังคงใช้ คำนำหน้า + นามสกุล มากกว่าการใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานผู้รับบริการ

4.4.9 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามบทบาททางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามบทบาททางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟัง จะเห็นได้ว่าบทบาททางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการใช้คำเรียกขานให้มีรูปแบบแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ที่มีการใช้รองลงมา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกขานระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย และผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์แบบไม่สมดุ คือ ฝ่ายหนึ่งมีสถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่าอีกฝ่ายหนึ่งนั้น มีการใช้คำเรียกขานที่มีรูปแบบแตกต่างกันไป ผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า เรียกผู้ฟังที่มีสถานภาพต่ำกว่าด้วย ชื่อ ดังเช่น ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา แต่เมื่อผู้พูดมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง คำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ดังเช่น ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่ ด้วย คำเรียกญาติ และ ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง สรุปก็คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานโดยทั่วไปที่ผู้พูดมีสถานภาพสูงกว่า ใช้เรียกผู้ฟังที่มีสถานภาพต่ำกว่าตามบทบาททางสังคม ดังเช่น ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปใช้โดยญาติผู้ใหญ่และผู้บังคับบัญชา การใช้คำเรียกขานรูปแบบนี้จะแปรไปเมื่อผู้พูดที่มีสถานภาพต่ำกว่าเรียกผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่า ดังเช่น ชื่อ มีการแปรรูปแบบเป็น คำเรียกญาติ เมื่อใช้โดยญาติผู้น้อย และ อาชีพ/ตำแหน่ง เมื่อใช้โดยผู้ใต้บังคับบัญชา

2. การใช้คำเรียกขานระหว่างสามีกับภรรยา ระหว่างเพื่อน ระหว่างคู่รัก ระหว่างคนรู้จัก และระหว่างคนไม่รู้จัก ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์แบบสมดุ คือต่างฝ่ายต่างมีสถานภาพเท่าเทียมกันเมื่อมองตามบทบาททางสังคม จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานที่ทั้งสองฝ่ายใช้เรียกขานกันมีรูปแบบเหมือนกัน คือ คำเรียกขานที่ใช้เรียกขานกันระหว่างสามีกับภรรยา ระหว่างเพื่อน ระหว่างคู่รัก และระหว่างคนรู้จัก ได้แก่

ชื่อ ส่วนคำเรียกขานที่ใช้เรียกขานกันระหว่างคนไม่รู้จักได้แก่ คำนำหน้า แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้ในหมู่คนที่เคยรู้จักกันมาก่อน ทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากขึ้นตามลำดับ แต่ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้ในหมู่คนที่ไม่รู้จักกันเลย แสดงให้เห็นว่าไม่มีความใกล้ชิดในหมู่คนดังกล่าว สรุปลักษณะ ชื่อ เป็นคำเรียกขานโดยทั่วไปที่ใช้ในหมู่คนที่มีสถานภาพเท่าเทียมกันและมีความใกล้ชิดมากขึ้นตามลำดับ ดังจะเห็นได้จาก ชื่อ เป็นคำเรียกขานโดยทั่วไปที่ใช้เรียกขานกันระหว่างสามีภรรยา ระหว่างเพื่อน ระหว่างคู่รัก และระหว่างคนรู้จัก และ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปใช้ในหมู่คนที่มีสถานภาพเท่าเทียมกัน แต่ไม่มีความใกล้ชิดกันเลย ดังจะเห็นได้จาก คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปใช้ในหมู่คนไม่รู้จัก

3. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ ซึ่งทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์แบบเป็นกลางที่ไม่สามารถระบุได้ว่า ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มีสถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการกับผู้รับบริการใช้เรียกขานกันนั้นมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานโดยทั่วไปที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ ส่วน อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ